

EL LLENGUATGE

El jutge em respecta

Una cosa és dir que El Jutge em respecta i l'altra que el jutja amb respecte. Aquestes dues frases es pronuncien idènticament, tenen la particularitat que són homònimes, és a dir, que es llegeixen exactament igual —en català oriental, és clar, en que la pronunciació no distingeix entre la a i la e sense accent tònic. La diferència de sentit és ben clara, però potser val la pena d'explicar-la. En la primera, el jutge és un grup nominal, subjecte del verb, respecta, el qual va precedit pel pronom feble em. Vol dir: sóc respectat pel jutge. En la segona, el jutja és una forma del verb jutjar precedida pel pronom el, i respecte és un nom, complement de manera del verb, segons indica el mot d'enllaç o preposició amb. Vol dir: ell és jutjat amb respecte. Però tot es conjuga perquè les dues frases es pronuncien idènticament: el és ahora article i pronom; la e i la a de jutge i jutja tenen el mateix so, així com les consonants que les precedeixen, i anàlogament la a i la e finals de respecta i respecte, i dos mots tan diferents com el pronom em i la preposició amb també són homònims per la mateixa identitat fonètica de les vocals i pel fet que la b de amb és —usualment— muda.

En l'estat actual del coneixement de la nostra llengua escrita encara es produeixen freqüents confusions entre el pronom em i la preposició amb. Potser aquest exemple comparatiu podrà ajudar algú a evitar-les. També és poc o molt freqüent que es confonguin els substantius afecte, pacte, tracte, rapte, compte, conte, els adjectius alegre, infecte, i els adverbis enlaire i sobte (de sobte), amb les formes verbals (tercera pers. de l'ind. present) afecta, pacta, tracta, rapta, compta, conta, infecta, enlaira i sobta (i podríem dir més). La guia del mateix exemple pot contribuir també a eliminar aquestes confusions.

ALBERT JANE